

Efter remiss från statsrådet och chefen för justitiedepartementet har föreningens styrelse avgivit följande yttrande över

förslag till lag om hittegoods:

Till KONUNGEN.

Sedan Eders Kungl. Maj:t berett vår förening tillfälle yttra sig över ett inom justitiedepartementet utarbetat P. M. med förslag till *Lag om hittegoods*, få vi i underdånighet anföra följande.

Föreningen, som utgör en sammanslutning av spårvägs-, buss- och lokalbaneföretag med över 300 miljoner befordrade passagerare årligen, har i princip intet att erinra emot de föreslagna ändrade bestämmelserna rörande s. k. hittegoods.

Den föreslagna nya lagen, vars bestämmelser närmast utgöra en kodifiering av nu rådande praxis på området, reglerar enligt vårt förmenande på ett fullt betryggande sätt såväl de kontrollåtgärder, vilka från det allmännas sida äro ofrånkomliga, som ock de inbördes rättigheter och skyldigheter, vilka böra tillkomma ägare och upphittare. Möjligen kan det ifrågasättas, huruvida icke den tid av ett år, som i anslutning till nu gällande bestämmelse om natt och år skulle stå ägaren till buds att återbekomma vad som upphittats, är väl rundligt tilltagen. Inom trafikväsendet har praxis härvidlag genomfört en preklusionstid av sex månader från det godset inlämnats till vederbörande expedition för kvarglömda effekter. Denna tidrymd, efter vilken godset försäljes, har i praktiken visat sig fullt motsvara ett skäligen tillgodoseende av ägarens intressen.

I avseende å det speciella område föreningen representerar, framhållles följande:

I. Såväl i motiven till lagförslaget som i själva lagtexten förutsättes att, såsom skett i avseende å järnvägar och spårvägar, särskilda föreskrifter skulle i administrativ ordning kunna införas jämväl i avseende å vissa andra fortskaffningsmedel i allmän trafik. Härvid torde närmast trafiken med personbussar vara åsyftad. Det synes oss lämpligt, att ett uttryckligt stadgande rörande dylika undantag från den allmänna regeln införas direkt i lagen med angivande av den myndighet, som har att härom besluta. Länsstyrelsen i det län, där trafikföretaget har sitt säte, torde härvidlag hava de största förutsättningarna att i det enskilda fallet avgöra huruvida ett företag skall kunna, i avseende å gods, som förlorats i dess trafik, anförtros de befogenheter, som tillkomma polismyndigheterna. I enlighet härmed föreslås, att följande bestämmelser inarbetas i lagen, lämpligen såsom tillägg till § 4:

»Åt trafikföretag, för vilket särskilda föreskrifter ej gälla, må länsstyrelsen i tillämpliga delar lämna samtliga de befogenheter, som enligt denna lag tillkommer polismyndigheten.»

Dylik förordnande bör givetvis göras beroende av ansökan från vederbörande trafikföretag, och det må ankomma på länsstyrelsen att i sitt beslut fastställa de detaljföreskrifter av rent lokal natur, som kunna anses påkallade.

II. I praktisk trafiktjänst uppkommer ej sällan frågan om vem som är att anse som 'rätter upphittare' av sak, som tillvaratagits å fortskaffningsmedel i allmän trafik. Denna fråga har jämväl berörts i justitiedepartementets P. M.

Det är visserligen riktigt, att 'till hittegoods i egentlig mening icke hänföras saker, vilka kvarglömts på sådant sätt att de befinna sig i *annans* besittning' och att denna regel måste anses gälla bl. a. vad som tillvaratagits å en spårvagn eller buss, men uttryckliga bestämmelser härom saknas.

Trafikant, som t. ex. på en spårvagn tillvaratagit vad som kvarglömts av en medpassagerare, gör därför ofta anspråk på att själv taga fortsatt befattning med det 'upphittade'. Av praktiska skäl och för att om möjligt undvika tvister mellan trafikanter och trafikpersonal borde det i hittegodslagen klart utsägas, att vad som tillvaratages å de fortskaffningsmedel, varom nu är fråga, skall överlämnas till denna personal för vidarebefordran till trafikföretaget. Förefintliga spårvägsreglementen, såväl som däremot svarande bussreglementen stadga skyldighet för tjänstgörande trafikpersonalen att 'efter varje tur noggrant genomsöka vagnen för att tillse huruvida några effekter blivit av passagerare kvarglömda samt att, då sådan effekt anträffas, genast återställa den till ägaren, om sådant vid tillfället kan ske, men eljest fortast möjligt avlämna densamma' till trafikföretagets kontor. Mot denna skyldighet bör lämpligen svara laga rätt att omhändertaga även sådana effekter som tillvaratagas av passagerarna.

I enlighet härmed föreslås att den nya lagen utökas med följande bestämmelser:

»§ . Å fortskaffningsmedel i allmän trafik kvarglömt gods skall omhändertagas av tjänstgörande trafikpersonalen eller, därest godset tillvaratages av annan, överlämnas till samma personal, som därefter har att med godset förfara i enlighet med denna lag eller de särskilda bestämmelser, som eljest kunna gälla.

I avseende å sådant gods skall trafikföretaget anses som upphittare.»

Vi hemställa, att vad här ovan anförts måtte tagas i beaktande vid lagens slutliga utarbetande.

Underdånigst
Svenska Spårvägs-, Buss- och Förortsbaneföreningen.
Gösta Hellgren.

| *Wilh. Augustinsson.*

Stockholm den 14 september 1937.